

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 4/11/2022

Της: Αθανασίου Μαρίας, βουλευτού Β2' Δυτικού Τομέα Αθηνών

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: «Ανυπαρξία δημόσιων δομών υποστήριξης αυτιστικών ατόμων που λόγω της αναπηρίας τους επιδίδονται σε βίαιες και κακοποιητικές συμπεριφορές»

Κύριε Υπουργέ,

Έχοντας πληροφορηθεί από γονείς αυτιστικών παιδιών το πρόβλημα της αδυναμίας τους να διαχειριστούν τα ίδια τους τα παιδιά, όταν εκείνα, όντας στην εφηβεία, προβαίνουν σε βίαιες και κακοποιητικές συμπεριφορές, είτε στο σχολικό τους περιβάλλον, είτε προς τους ίδιους, μας προξένησε τεράστια έκπληξη ο ισχυρισμός τους ότι, δεν έχουν την εναλλακτική να προσφύγουν σε κάποια δημόσια υποστηρικτική δομή για την θεραπευτική ή κατασταλτική διαχείριση των παιδιών τους, πόσω μάλλον, σε αντίστοιχες ιδιωτικές, όπου παρά τα υψηλά κόστη φιλοξενίας προς μερική αποκατάσταση, παγίως, δεν υπάρχουν επαρκείς κλίνες. Θεωρήσαμε άκρως θλιβερό και τραγικό, το ότι κάποιοι γονείς επιδίωξαν και ήλθαν σε επαφή μαζί μας ζητώντας την βοήθειά μας για το σχετικό θέμα. Τα ακριβή στοιχεία τους, δε, βρίσκονται στην διάθεσή μας και μπορούν να τεθούν υπόψη σας, όποτε ζητηθεί. Οι τελευταίοι διαμαρτυρήθηκαν ότι η απουσία σχετικής υποστήριξης από τις αρμόδιες Υπηρεσίες ιατρικής φροντίδας του ελληνικού Δημοσίου ήταν και είναι παντελής και ολοκληρωτική. Για παράδειγμα, ήλθε σε επικοινωνία μαζί μας ευρισκόμενη σε απόγνωση διαζευγμένη μητέρα μονογονεϊκής οικογένειας, που μεγαλώνει μόνη της τα δυο παιδιά της και δέχεται επί μήνες κακοποιητική συμπεριφορά από τον ένα εκ των δυο παιδιών, έφηβο σωματώδη αυτιστικό γιό της, μαθητή σχολικής Δομής Ειδικής Αγωγής της Β'βάθμιας Εκπαίδευσης (ΕΕΕΕΚ) εντός της Αττικής, σε βαθμό που να έχουν προκληθεί βλάβες στην υγεία της, οδηγώντας την μέχρι και σε νοσηλεία εντός νοσοκομείου.

Σε άλλη περίπτωση, μητέρα τετραμελούς οικογένειας μας εκμυστηρεύτηκε ότι η βίαιη και κακοποιητική συμπεριφορά του επίσης σωματώδη έφηβου γιού της, 16 ετών, προκάλεσε, προ μηνών, την 3μηνη(!) αποβολή του από το Ειδικό σχολικό του περιβάλλον. Ελλείψει δυνατότητας καταφυγής σε μια αρμόδια για το ζήτημα δομή, δημόσια ή ιδιωτική, προς διαχείριση και καταστολή των εντάσεων του με φαρμακευτική ή άλλη αγωγή, η εν λόγω μητέρα αναγκάστηκε να απουσιάσει από την εργασία της για όλο αυτό το διάστημα, δεχόμενη ξυλοδαρμούς και κακοποίηση στο οικογενειακό σπίτι από τον ευρισκόμενο υπό την συνεχή επήρεια θυμού έφηβο αυτιστικό γιό της. Ο τελευταίος, δε, επεξέτεινε την κακοποιητική αυτή συμπεριφορά και στη μικρότερη αδελφή του (14 ετών), που εξ' αυτής της κατάστασης, η τελευταία εκδήλωσε μέχρι και συμπτώματα κατάθλιψης.

Ειδικά, δε, στην περίπτωση της πρώτης εκ των δυο προαναφερθεισών περιπτώσεων, εντύπωση μας έκανε το ότι, παρά την εκδοθείσα εισαγγελική παραγγελία, η οποία εντελλόταν να οδηγηθεί ο βίαιος αυτιστικός έφηβος σε ειδικό πλαίσιο θεραπευτικής παρέμβασης, κανένα(!) δημόσιο ψυχιατρικό ίδρυμα του λεκανοπεδίου της Αττικής δεν ανέλαβε την ευθύνη της υποδοχής και της διαχείρισης του εν λόγω βίαιου και επιδιδόμενου σε κακοποιητικές συμπεριφορές αυτιστικού εφήβου. Την φροντίδα του τελευταίου, τελικά, αναγκάστηκε να αναλάβει η με κλονισμένη την υγεία της από τους ξυλοδαρμούς, διαζευγμένη και σχεδόν εγκαταλελειμμένη από τον σύζυγο και πατέρα του εν λόγω εφήβου μητέρα του, έχοντας υπό την φροντίδα της και το μικρό αδελφάκι του παραπάνω εφήβου.

Η ως άνω διαμορφωθείσα αδιέξοδη κατάσταση προκαλεί εύλογα ερωτήματα για την πρόθεση της αρμόδιας πολιτικής ηγεσίας να ιδρυθούν, το συντομότερο δυνατόν, οι ανάλογες τιθέμενες υπό την κυριότητα και υπό τον έλεγχο του ελληνικού Δημοσίου δομές. Είναι προφανές, πως οι κατά πλειοψηφία μη εύπορες οικογένειες με αυτιστικά τέκνα, τα οποία, λόγω της αναπηρίας τους, επιδίδονται σε βίαιες και κακοποιητικές συμπεριφορές, είτε στους γονείς, είτε στον σχολικό τους περίγυρο, δεν έχουν την δυνατότητα να καταβάλουν πακτωλό χρημάτων για τη νοσηλεία αυτών των παιδιών τους και την ειδική διαχείρισή τους από ψυχιατρικά ιδρύματα του ιδιωτικού τομέα, αν από καθαρή τύχη, συμβεί να προκύψει η δυνατότητα φιλοξενίας μιας τέτοιας περίπτωσης παιδιού. Τέλος, δεχθήκαμε και την επίσης θλιβερή πληροφόρηση περί του ότι, συνήθως, μόλις ακούει το ιστορικό των προβλημάτων ενός θυμώδη αυτιστικού εφήβου ο εκάστοτε υπεύθυνος μιας ιδιωτικής κλινικής που φιλοξενεί προς διαχείριση ΑμεΑ αυτιστικά παιδιά, αποφεύγει κατηγορηματικά να συζητήσει το ενδεχόμενο ένταξης του εφήβου αυτού στο δυναμικό των νοσηλευόμενων αυτής της κλινικής, για τους προφανείς λόγους της απροθυμίας να χειριστεί η κλινική ένα τόσο «δύσκολο» περιστατικό.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Προτίθεσθε να μεθοδεύσετε την ίδρυση και να λάβετε την αναγκαία πρόνοια, ώστε να λειτουργήσουν εύρυθμα, ανά την Επικράτεια, επαρκείς σε αριθμό δομές διαχείρισης και θεραπευτικής υποστήριξης αυτιστικών ατόμων, που λόγω της αναπηρίας τους, επιδίδονται σε βίαιες και κακοποιητικές συμπεριφορές, προκειμένου να αποφευχθεί η κλιμάκωση των κινδύνων πρόκλησης σωματικών βλαβών, τόσο στα ίδια τα ως άνω ΑμεΑ παιδιά, όσο και στους γονείς τους ή στους συμμαθητές και καθηγητές τους στα όποια σχολικά τους περιβάλλοντα;

2. Προτίθεσθε να λάβετε την αναγκαία πρόνοια για την προσωρινή σύσταση κλιμακίων διαχείρισης περιπτώσεων, όπως οι ως άνω, στα δημόσια ήδη λειτουργούντα ψυχιατρικά ιδρύματα, ανά την Επικράτεια, στελεχώνοντάς τα με το επαρκές σε αριθμό, κατάλληλα εξειδικευμένο προσωπικό, προς κατασταλτική και θεραπευτική διαχείριση των αυτιστικών ατόμων, ανηλίκων και ενηλίκων, που λόγω της αναπηρίας τους, επιδίδονται σε βίαιες και κακοποιητικές συμπεριφορές στον οικογενειακό ή σχολικό τους περίγυρο;

Η ερωτώσα βουλευτής

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ